

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 października 2018 r.

Pozwem z dnia 22 listopada 2017r. (data nadania) małoletni B. C. (1) i małoletnia R. C. wnieśli o zasądzenie alimentów od D. W. w kwotach po 1500 zł miesięcznie na każde z nich, płatne do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej P. C. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat, o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdego z powodów alimentów zaległych na poczet ich utrzymania w okresie od 1 marca 2017 r. do dnia wniesienia pozwu w wysokości po 1500 zł miesięcznie, tj. kwoty 12000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto, wnieśli o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na ich rzecz kwot po 1500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu żądania pozwu powodowie wskazali, że koszt utrzymania małoletniego B. to kwota ok. 3400 zł, zaś małoletniej R. to kwota 3200 zł. W ocenie powodów sytuacja zarobkowa i materialna pozwanego pozwala mu na świadczenie alimentacyjne w wysokości dochodzonej pozwem. Odnosząc się do roszczenia o zasądzenie alimentów za okres sprzed wytoczenia powództwa wskazano, że przedstawicielka ustawowa była zmuszona zaciągać zobowiązania finansowe u osób trzecich celem zapewnienia małoletnim właściwego utrzymania, zaś zadłużenie z tego tytułu sięga obecnie już kilkudziesięciu tysięcy złotych. Nadto, przedstawicielka ustawowa przeznaczała na utrzymanie dzieci środki finansowe pochodzące z otrzymanego spadku, zaś niektóre z potrzeb dzieci jak zajęcia dodatkowe nie zostały zaspokojone wobec niewypełniania przez ojca małoletnich obowiązku alimentacyjnego (pozew k. 3 – 10).

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2017 r. Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego D. W. na czas trwania postępowania do łożenia na rzecz małoletnich dzieci R. i B. C. (2) kwot po 1000 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatnych do rąk matki dziecka P. C., do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (postanowienie k. 122 – 126).

W odpowiedzi na pozew z dnia 03.01.2018r (data nadania) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Odnosząc się do swojej sytuacji osobistej podał, że aktualnie sprawuje opiekę nad matką oraz ciotką. Zdaniem pozwanego matka małoletnich znajduje się w bardzo dobrej sytuacji finansowej na co wskazują jej wydatki. W odniesieniu do posiadanej nieruchomości wskazał, że zakupił ją za pieniądze pożyczone od przedstawicielki ustawowej, zaś aktualnie nie ma możliwości jej sprzedania. Pozwany zaprzeczył jakoby był w dobrej sytuacji materialnej, wskazując, że osiąga wynagrodzenie za pracę w wysokości 2 650 zł. Pozwany wskazał, że jest w stanie świadczyć na rzecz małoletnich kwoty po 250 zł na każde dziecko (odpowiedź na pozew k. 138 – 141). Na rozprawie w dniu 5 czerwca 2018 r. pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 300 zł na każde dziecko (protokół rozprawy k. 271), a następnie na rozprawie w dniu 27 września 2018 r. uznał żądanie do kwoty 350 zł na każde dziecko od dnia wniesienia pozwu (protokół rozprawy k. 311).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni B. C. (1) ur. (...) w P. oraz małoletnia R. C. ur. (...) w P. są dziećmi P. C. i D. W. (skrócone akty urodzenia k. 12 – 13).

Początkowo rodzina zamieszkiwała razem w P. w mieszkaniu stanowiącym własność przedstawicielki ustawowej i matki pozwanego. Rodzice wraz z dziećmi zajmowali pokój 30 m². Małoletnie dzieci korzystały z opieki medycznej, w tym stomatologa, w ramach NFZ. Małoletni korzystali z płatnych zajęć dodatkowych – chodzili na dogoterapię i na j. angielski w przedszkolu, po 50 zł za każde zajęcia. Dodatkowo małoletni B. był na kilku zajęciach z piłki nożnej.

Od marca 2017 r. przedstawicielka ustawowa wraz z dziećmi zamieszkała w W., gdzie wynajęła mieszkanie przy ul. (...) na U.. Mieszkanie składa się z 4 pokoi, kuchni w aneksie, 2 łazienek z WC, pomieszczenia gospodarczego i przedpokoju

o łącznej powierzchni 93 m² oraz miejsca garażowego. Czynsz najmu wynosi 3 000 zł, zaś opłaty eksploatacyjne ok. 790 zł, opłata miesięczna za usługi telekomunikacyjne i internet to kwota ok. 171 zł. Matka małoletnich samodzielnie podjęła decyzję o wyprowadzce i najmie mieszkania w W., kierując się większymi szansami rozwoju zawodowego w zawodzie makijażystki i lepszym rynkiem klientów na jej usługi. Wybór miejsca zamieszkania w W. wynikał z bliskości przedszkola do którego przyjęto małoletnią R.. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa uznała, że cena za mieszkanie jest atrakcyjna, gdyż tej samej kwocie oferowane są również mieszkania (...) pokojowe (umowa najmu k. 107 – 109, faktura za najem mieszkania k. 21, faktura za pośrednictwo w najmie k. 21v., potwierdzenie zapłaty k. 33, faktury za media k. 26, 35v., 48, 67v., 82, 87, faktury za usługi telekomunikacyjne i Internet k. 37, 49, 49v., 50, 50v., 68 – 69, 110 – 113, 115 – 117, 119 – 120, zeznania przedstawicielki ustawowej k. 272 – 276, 315 – 316 zeznania pozwanego k. 312- 315).

Małoletni B. C. (1) ma obecnie 7 lat i jest uczniem 2 klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w W. przy ul. (...), w szkole małoletni ma zapewnione obiady. Na wcześniejszym etapie edukacji uczęszczał na zajęcia taekwondo, obecnie uczęszcza na zajęcia z piłki nożnej. Małoletni ma atopowe zapalenie skóry oraz alergie i przyjmuje tabletki na alergię. Małoletni nie wymaga stosowania specjalistycznej diety. Ma problemy z uzębieniem i wymaga leczenia stomatologicznego 4 zębów.

W pozwie przedstawicielka ustawowa małoletniego oceniła jego miesięczne koszty utrzymania na kwotę około 3.400 zł, w co zaliczono: wynajem mieszkania – 1.000 zł, opłaty eksploatacyjne – 263 zł, telewizja (...) – 57 zł, wyżywienie – 650 zł, ubrania – 150 zł, obuwie – 30 zł, środki czystości – 55 zł, paliwo do samochodu – 300 zł, książki – 20 zł, przybory szkolne – 30 zł, rozrywka – 100 zł, lekarstwa – 60 zł, opiekunka – 50 zł, fryzjer – 30 zł, stomatolog i konsultacje lekarskie – 170 zł, zabawki – 100 zł, wakacje letnie – 60 zł, składki szkolne – 75 zł, inne koszt (np. wyposażenie domu, akcesoria do samochodu) – 200 zł (twierdzenia pozwu k. 6v-7).

W trakcie zeznań w dniu 05 czerwca 2018 roku matka oceniła koszty jego utrzymania - bez kosztów mieszkania - na kwotę około 2.500 zł, w co zaliczono: obiady w szkole – 80 zł, wyżywienie w domu – 620 zł, ubrania i obuwie – 200-300 zł, składka na radę rodziców wynosi po 500 zł za semestr (1000 zł za 10 miesięcy), przybory szkolne i dodatkowe książki – 110 zł rocznie, lekarstwa – 40 zł, zabawki – 50 zł, fryzjer – 30 zł, opiekunka – 400 zł (800 zł za dwoje małoletnich), lato w mieście – 400-500 zł rocznie, zajęcia z piłki nożnej – 180 zł (potwierdzenia zapłaty k. 27v., 31, 31v., 44, 71v., zeznania przedstawicielki ustawowej k. 272 – 276, 315 – 316).

Małoletnia R. C. ma obecnie 6 lat. W 2017 r. uczęszczała do Przedszkola nr (...) w W. przy ul. (...), za które opłaty za wyżywienie wynosiły od 144,50 zł do 195 zł, zaś za pobyt dziecka ok. 50 zł. Aktualnie małoletnia R. uczęszcza do szkoły, zaczęła uczęszczać na zajęcia – taniec, których koszt to 180 zł miesięcznie. W szkole małoletniej obowiązuje składka w wysokości łącznej 1 000 zł za 2 semestry, 83 zł miesięcznie. Małoletnia nie ma specjalnych zaleceń żywieniowych, nie przyjmuje na stałe leków, jednakże z uwagi na atopowe zapalenie skóry okresowo wymaga stosowania leków i maści. W czasie gdy rodzina mieszkała w P. małoletnia korzystała z usług stomatologicznych w ramach NFZ, po przeprowadzce do W. korzystała z prywatnych wizyt. Obecnie ma do wyleczenia jeszcze dwa zęby.

W pozwie przedstawicielka ustawowa małoletniej oceniła jej miesięczne koszty utrzymania na kwotę około 3.215 zł, w co zaliczono: wynajem mieszkania – 1.000 zł, opłaty eksploatacyjne – 263 zł, telewizja (...) – 57 zł, wyżywienie – 650 zł, ubrania – 100 zł, obuwie – 30 zł, środki czystości – 55 zł, paliwo do samochodu – 300 zł, książki – 20 zł, przybory przedszkolne – 20 zł, rozrywka – 100 zł, lekarstwa – 100 zł, opiekunka – 50 zł, fryzjer – 30 zł, stomatolog i konsultacje lekarskie – 170 zł, zabawki – 50 zł, wakacje letnie – 60 zł, składki w przedszkolu – 20 zł, inne koszt (np. wyposażenie domu, akcesoria do samochodu) – 200 zł (twierdzenia pozwu k. 6v-7).

W trakcie zeznań w dniu 05 czerwca i 27 września 2018 roku przedstawicielka ustawowa oceniła koszty jej utrzymania - bez kosztów mieszkania - na kwotę około 2.000-2.500 zł, w co zaliczono: wyżywienie – 500 zł, ubrania i obuwie – 100-300 zł, środki higieniczne – 50 zł, wyprawka do szkoły – 300 zł rocznie, leki – 50 zł, zabawki i książeczki – 100-200 zł, opiekunka – 400 zł (za dwoje małoletnich), zajęcia taneczne – 180 zł, składki szkolne – 1000 zł rocznie, książki

do szkoły i wyprawka – 360 zł rocznie (potwierdzenia przelewów k. 26v., 44v., 59, 64, 72, zeznania przedstawicielki ustawowej k. 272 – 276, 315 – 316).

Matka małoletnich P. C. ma obecnie 30 lat, z zawodu jest kosmetyczką. W trakcie zamieszkiwania w P. prowadziła poza sezonem ślubnym kursy makijażu, a jej miesięczny dochód wynosił od 2.000 do 10.000 zł w zależności od okresu w roku – poza sezonem zarabiała mniej.

W dniu 29 maja 2014 r. założyła działalność gospodarczą pod firmą (...), której wykonywanie zawiesiła w dniu 1 czerwca 2016 r. Z dniem 1 grudnia 2017 r. działalność została wznowiona. W 2015 r. P. C. osiągnęła dochód w wysokości 6 310,70 zł, zaś w 2016 r. 8 373,14 zł. W 2017 r. prowadzona przez przedstawicielkę ustawową działalność gospodarcza wykazała stratę w wysokości 4 183,86 zł.

Matka dzieci nie ma stałych godzin pracy, są okresy, że w tygodniu nie pracuje, a pracuje jedynie w weekend, zdarza się, że musi dojeżdżać do klientek. Jej dochody zależą od ilości zleceń. W sezonie ślubnym, tj. od maja do października, ma ich najwięcej i spodziewa się, że jej dochód w tym okresie będzie około 6 000 zł miesięcznie. W grudniu 2017 r. poniosła stratę 4 000 zł co związane było z jej inwestycjami w rozpoczętą działalność w W. w którą zainwestowała około 30 000 zł. W maju 2018 roku osiągnęła już dochód w wysokości około 6.000 zł, który został pomniejszony o kwotę ZUS -1.250 zł, koszty reklamy – 300 zł, zużycia kosmetyków – 500 zł, dojazdu do klientów – 800 zł. Wraz z pozyskiwaniem nowych klientów spodziewa się wyższych dochodów. Dodatkowo w grudniu 2017r przedstawicielka ustawowa prowadziła kurs dla makijażystek, z którego osiągnęła dochód w wysokości 3 000 zł. Przedstawicielka ustawowa wykonuje również kursy makijażu dla klientek indywidualnych, miała około 15 takich klientek, a cena jaką płaciły za kurs to 900 zł w cenie podstawowej każda, jednakże część klientek indywidualnych miała zniżkę -20% lub -50%. Przedstawicielka ustawowa małoletnich poza sezonem nie widzi możliwości podjęcia innej pracy z uwagi na prowadzenie zapisów na makijaż przez internet, co powoduje, że klientka może w każdej chwili się zapisać na dowolną datę, a to uniemożliwia zaplanowanie jej pracy w innym miejscu.

Matka małoletnich posiada samochód marki A. (...), rocznik 2009 - miesięcznie na utrzymanie samochodu przeznacza kwotę około 600 zł.

W przeszłości otrzymała spadek po swoim ojcu. Pożyczała kilkakrotnie pieniądze z tej puli pozwanemu, który on jej następnie oddawał. Obecnie pozwany jest winien matce małoletnich 366.000 zł. Przedstawicielka ustawowa jest współwłaścicielką mieszkania w P., które obecnie zajmuje pozwany wraz z matką. Pierwotnie było to mieszkanie matki pozwanego, jednakże celem zabezpieczenia pożyczek 1/2 udziałów w tym mieszkaniu została przeniesiona na matkę małoletnich. Przedstawicielka ustawowa nie ponosi żadnych kosztów związanych z utrzymaniem tego mieszkania, ale jednocześnie nie uzyskuje żadnych dochodów za użytkowanie tego mieszkania w całości przez pozwanego i jego matkę.

Po przeprowadzce matka małoletnich korzystała z pieniędzy ze spadku, które jej pozostały w kwocie 50.000 zł. Z tej kwoty 9.000 zł przeznaczyła na opłaty za mieszkanie, kaucję i prowizję dla biura nieruchomości, zainwestowała około 30.000 zł w sprzęt i rozwój swojej działalności gospodarczej.

Przedstawicielka ustawowa wskazywała, że po wyczerpaniu własnych oszczędności po zamieszkaniu w W. korzystała z pożyczek zaciąganych od swojej matki, koleżanki A. R., a kwoty pieniężne uzyskane z tych pożyczek przeznaczyła na utrzymanie bieżące siebie i dzieci. Ustaliła, że spłaci te zobowiązania po rozliczeniu się z pozwanym z udzielonej mu pożyczki. Dodatkowo wskazywała na posiadane zadłużenie na karcie kredytowej w wysokości 8.000 zł.

Swoje miesięczne koszty utrzymania – oprócz kosztów mieszkania – oceniła na kwotę około 1.000-1.500 zł (wydruk z (...) k. 14, zeznania PIT k. 15 – 20, 260 – 270, zeznania przedstawicielki ustawowej k. 272 – 276, 315 – 316).

Pozwany D. W. ma obecnie 39 lat, ukończył liceum zawodowe w zawodzie elektromechanik urządzeń przemysłowych. Pozwany mieszka w P. wraz z matką, zajmując mieszkanie stanowiące współwłasność jego matki i przedstawicielki ustawowej małoletnich dzieci. Zdiagnozowano mu chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych. Pozwany opiekuje się matką i ciotką. W przeszłości prowadził szereg działalności gospodarczych w postaci agentur

sprzedaży biletów, salonów z solarium, nadzorowania przesyłek. Działalność gospodarczą w zakresie agentur sprzedaży biletów (...) prowadził wspólnie ze swoją matką, zatrudniając jeszcze dodatkowo 3 pracowników. Powyższe aktywności zawodowe pozwany zakończył w 2014 r. Zajmował się również obrotem nieruchomościami. Pod koniec 2013 roku sprzedał dwie nieruchomości, których był właścicielem i zyskiem podzielił się z matką małoletnich po połowie – uzyskał z tego tytułu kwotę około 200.000 zł. Kwotę tą przeznaczył na zakup samochodu D. (...) z 2013 roku, który nabył 4 lata temu 100 000 zł, oraz 40 – 50 000 dołożył do jego remontu. Jest właścicielem nieruchomości zakupionej około 2014-2015 roku zabudowanej działki w gminie S. o powierzchni 11 hektarów, a pieniądze na zakup tej nieruchomości pochodziły ze sprzedaży innych nieruchomości. W odniesieniu do w/w nieruchomości zapadł nieprawomocny wyrok z 16 lutego 2018 r. Sądu Okręgowego w Koninie I C 728/15 o częściowej nieważności zawartych umów. (...) pozwany nabywał za pieniądze przedstawicielki ustawowej, obecnie posiada u niej zadłużenie w wysokości 366.000 zł. W czasie zgodnego pożycia strony uzgodniły, że pozwany zakupi tę nieruchomość, a gdy ceny ziemi będą wyższe to sprzedadzą ją i podzielą się zyskiem.

Aktualnie pozwany jest zatrudniony na podstawie umowy zlecenia na L. Ł. w P.. D. W. wykonuje prace zlecone przy obsłudze bagażu w spółce (...) od 13 kwietnia 2016 r., jego średnie wynagrodzenie brutto z 6 miesięcy wynosi 3 065,24 zł, zaś średnie wynagrodzenie netto 2 650,69 zł. W 2016 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości 12 706,75 zł. Za godzinę pracy pozwany otrzymuje 17 zł, a deklaruje, że pracuje od 5:00 do 15:30 – 17:30 od poniedziałku do piątku, czasem w weekendy, a na pracę jak twierdzi poświęca 220 – 260 godzin w miesiącu. Okresowo otrzymuje premię w wysokości 1 100 zł.

Pozwany zaciągnął kredyt na 20.000 zł w (...) oraz drugi kredyt – na 40.000 zł na 120 miesięcy z ratą w wysokości 533,84 zł. Kredyt w wysokości 40.000 zaciągnął na bieżące potrzeby, spłatę poprzednich kredytów, opłacenie kosztów adwokata reprezentującego go w sprawie przed SO w Koninie i wydał przy tym 20.000 zł na naprawę samochodu, obecnie wartego około 80 000 zł.

Miesięczne wydatki pozwanego kształtują się następująco: składka na OC (922 zł : 12), rata za lodówkę 192,73 zł, abonament za telefon 69,99 zł, abonament telewizyjny 143,88 zł, opłata za konto bankowe 40 zł, odsetki za kredyt w (...) 122,65 zł, 30 zł na lekarstwa, opłaty za mieszkanie 500 zł, wyżywienie 1000 zł, odzież 50 zł, środki czystości 50 zł, paliwo 250 zł (potwierdzenia przelewów k. 148, 150, 151, 152, 153, 154, zeznania pozwanego D. W. k. 312 – 315).

Pozwany w okresie od 01.03.2017r do dnia wniesienia pozwu nie łożył finansowo na utrzymanie małoletnich dzieci. Kwestionuje żądanie alimentów za okres przed wniesieniem powództwa z uwagi na fakt, że nie wyraził zgody na wyjazd małoletnich do W., ponadto podnosił, że małoletni w okresie od 01 marca 2018 roku do daty wniesienia powództwa spędzali z nim znaczną ilość czasu, w szczególności w weekendy po 2-3 dni kiedy matka małoletnich przyjeżdżała do P. wykonywać usługi makijażu i pozostawiała dzieci u niego. Od stycznia 2018r pozwany uiszcza na rzecz małoletnich kwotę łączną 500 zł miesięcznie (potwierdzenie zapłaty k. 230, zeznania pozwanego D. W. k. 312 – 315).

Miesięczne koszty utrzymania każdego małoletnich, oprócz mieszkania, ocenia na kwotę około 700-800 zł, w tym: jedzenie – 400 zł, jedzenie w przedszkolu/szkole – 200 zł, ubrania i buty – 50 zł, higiena – 20 zł, wydatki w przedszkolu/szkole – 50 zł, leczenie – 50 zł rocznie, zabawki – 50 zł (zeznania pozwanego k. 313-314).Pozwany kwestionuje w całości koszt opieki, wskazując, że matka małoletnich może pracować w godzinach kiedy dzieci są w szkole i ma możliwość elastycznego ustalenia godzin pracy (k. 314).

P. ższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, zeznań przedstawicielki ustawowej i pozwanego oraz jedynie w nieznacznej części na podstawie zeznań świadków.

Zeznania przedstawicielki ustawowej Sąd uznał co do zasady za wiarygodne, co nie oznacza, że wszystkie jej twierdzenia zasługiwały na uwzględnienie przy ustaleniu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Sąd nie uwzględnił załączonych przez przedstawicielkę ustawową paragonów. Paragony są dowodem tylko tego, że określonego dnia w danym sklepie zakupiono określone produkty i trudno na tej podstawie zasadnie dowodzić potrzeb dziecka. Oceniając zeznania tak przedstawicielki ustawowej, jak i pozwanego, Sąd miał na uwadze rozbieżne wyobrażenia obojga rodziców co do koniecznych kosztów utrzymania małoletnich. Poszczególne zaś wydatki, które Sąd, w obliczu

zaproprowanych przez obie strony dowodów, uznał za uzasadnione, zostaną omówione w dalszej części pisemnego uzasadnienia.

Co się zaś tyczy zeznań świadka N. W. Sąd wskazuje, że wprawdzie świadek zeznała, że przedstawicielka ustawowa małoletnich wspierała się pomocą najbliższych i zaciągała pożyczki, jednak nie posiadała już wiedzy na temat osób, u których matka małoletnich posiadała czy posiada zadłużenie. Zeznania świadka N. W. niewiele wniosły do ustaleń w niniejszej sprawie, jako znajoma przedstawicielki ustawowej w przeważającej części posiadała wiedzę przekazaną jej przez matkę dziecka, nie mając informacji co do szczegółowego kosztu utrzymania małoletnich dzieci. Jako niewiarygodne Sąd uznał zeznania brata przedstawicielki ustawowej Ł. C. w części dotyczącej pożyczek zaciąganych przez matkę małoletnich u babki macierzystej małoletnich. Wskazać należy, że chcąc udowodnić powyższą okoliczność przedstawicielka ustawowa powinna w pierwszej kolejności złożyć wniosek o dopuszczenie dowodu z jej zeznań jako naocznego świadka zaciągniętych pożyczek, jednakże tego nie uczyniła. Po drugie zaś wskazać należy, że przy tak niskim dochodzie – 1700 zł jawi się jako nierealne wspomaganie córki, która podjęła decyzję o zamieszkaniu w W.. Jako niewykazane Sąd uznał również zaciągnięcie zobowiązania – zadłużenia w karcie kredytowej na zaspokojenie potrzeb małoletnich, bowiem przedstawicielka ustawowa nie przedstawiła na tę okoliczność żadnego dowodu. Sąd również negatywnie ocenił zeznania pozwanego w zakresie w jakim podnosił, że jego aktualnie osiągnane zarobki to maksimum możliwości zarobkowych. Co do zasady Sąd uznał, że wskazywany przez niego status majątkowy jest zgodny z twierdzeniami pozwanego i podobnie ocenił jego wydatki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zasądzenie bieżących alimentów na rzecz każdego z małoletnich powodów zasługiwało w części na uwzględnienie, zaś powództwo co do alimentów zaległych w całości podlegało oddaleniu.

Sąd wskazuje, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania (art. 133 § 1 k.r.o.). Z kolei zakres świadczeń alimentacyjnych, stosownie do treści art. 135 k.r.o., wyznaczają dwie przesłanki, mianowicie: usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Między wymienionymi przesłankami zachodzi współzależność, wyrażająca się tym, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r. (III CZP 41/47, OSN 1975, poz. 76) określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica w utrzymanie i wychowanie dziecka. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóty, dopóki nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, które winny być zaspokajane, Sąd winien mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych (kulturalnych), także środków wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie zaś, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście

poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000 r., sygn. akt I CKN 1077/99, LEX nr 51637). Należy również pamiętać, że zgodnie z treścią art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W ocenie Sądu kierując się powyższym należało uznać, że pozwany winien partycypować w kosztach utrzymania małoletniego B. w kwocie 900 zł, zaś w kosztach utrzymania R. w kwocie 800 zł miesięcznie.

Zdaniem Sądu wydatki zaprezentowane w toku postępowania przez przedstawicielkę ustawową są zawyżone i nie pozostają w korelacji ze stopą życiową rodziców.

Odnosząc się do kosztów żywieniowych małoletniego B. Sąd uznał je w części za niezasadne biorąc pod uwagę fakt, że małoletni je obiady w szkole. W ocenie Sądu łączna kwota na wyżywienie małoletniego wynosi 400 zł wliczając w to koszt obiadów w wysokości 80 zł miesięcznie. Małoletni jest co do zasady dzieckiem zdrowym, nie wymaga specjalistycznej diety. W ocenie Sądu kwota adekwatna, aby zapewnić zaspokojenie dostarczenia organizmowi dziecka niezbędnej żywności, a przez to zapewnić mu rozwój fizyczny i intelektualny, to ok. 400 zł miesięcznie. Sąd zaliczył do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego wydatki na składki w szkole w wysokości 83 zł miesięcznie (2 razy po 500 zł), 60 zł na przybory szkolne i wyprawkę, 50 zł na zabawki i rozrywkę. Zdaniem Sądu są to kwoty usprawiedliwione, adekwatne do potrzeb małoletniego. Również jako usprawiedliwioną potrzebę rozwoju małoletniego Sąd uznał kwotę 150 zł na zajęcia dodatkowe (180 razy 10 miesięcy za zajęcia) . Dalej Sąd uwzględnił wydatki na ubrania i obuwie w wysokości 150 zł mając na uwadze ceny odzieży dla dziecka w wieku powoda oraz możliwości rodziców w tym zakresie. W ocenie Sądu przy uwzględnieniu dolegliwości skórnych małoletniego kwota 50 zł tytułem lekarstw będzie adekwatna w skali miesięcznej na pokrycie zakupu środków medycznych. Jako usprawiedliwioną Sąd uznał również kwotę 50 zł miesięcznie tytułem środków higieny oraz 30 zł przeznaczane na fryzjera. Zdaniem Sądu partycypacja małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania to kwota 700 zł. Jednocześnie Sąd uznał za zasadną kwotę 40 zł średniomiesięcznie tytułem wakacji. W ubiegłe wakacje małoletni uczęszczał na lato w mieście, gdzie jedynym kosztem był koszt wyżywienia, z tego też powodu uznano ten wydatek we wskazanym zakresie. Jednocześnie Sąd uznał za zasadne uwzględnienie kwoty po 200 zł na małoletniego miesięcznie tytułem kosztów wynagrodzenia opiekunki. Matka małoletnich nie ma w W. rodziny, pod opieką której małoletni mogliby pozostawać w czasie, gdy ich matka pracuje, a pozwany nie sprawuje opieki nad dziećmi od kiedy mieszkają one w W.. Jednocześnie przedstawicielka ustawowa powinna tak układać godziny swojej pracy, aby dostosować je do czasu pobytu małoletnich w placówkach szkolnych , w tym świetlicy, tak aby konieczność płatnej opieki nie była regułą. Łącznie zatem Sąd uznał, że koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota około 2000 zł .

Sąd ustalając koszty małoletniej R. miał na uwadze, że od wszczęcia przedmiotowego postępowania małoletnia uczęszczała do przedszkola, a obecnie od września 2018 roku uczęszcza do zerówki w szkole. Jednakże koszty związane wcześniej z przedszkolem były na podobnym poziomie jak obecne koszty związane z edukacją szkolną. Odnosząc się do kosztów utrzymania małoletniej R. Sąd uznał, że koszt wyżywienia małoletniej to kwota 400 zł, w tym wliczając obiady w szkole., a wcześniej przedszkola. Sąd zaliczył do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej wydatki na szkołę w wysokości 83 zł miesięcznie na składki w szkole(w przedszkolu około 40 zł) , 50 zł na przybory szkolne i wyprawkę oraz 50 zł na zabawki i rozrywkę. Zdaniem Sądu są to kwoty usprawiedliwione, adekwatne do potrzeb małoletniej. Również jako usprawiedliwioną potrzebą rozwoju małoletniej Sąd uznał kwotę 150 zł na zajęcia dodatkowe- taniec , na który małoletni uczęszcza od września 2018r (180 zł przez 10 miesięcy) . Dalej Sąd uwzględnił wydatki na ubrania i obuwie w wysokości 150 zł mając na uwadze ceny odzieży dla dziecka w wieku powódki oraz możliwości rodziców w tym zakresie. W ocenie Sądu kwota 50 zł tytułem lekarstw będzie adekwatna w skali miesięcznej na pokrycie zakupu środków medycznych. Jako usprawiedliwioną Sąd uznał również kwotę 50

zł miesięcznie tytułem środków higieny. Jednocześnie Sąd uznał koszty związane z wakacjami do kwoty po 40 zł miesięcznie, mając na uwadze wiek małoletniej będzie to kwota pozwalająca na zapewnienie jej rozrywek i atrakcji w tym okresie jak chociażby w ramach programu Lato w mieście. Jednocześnie Sąd uznał za zasadne uwzględnienie kwoty po 200 zł za opiekunkę i po 700 zł za mieszkanie z tych samych względów co u małoletniego B.. Łącznie zatem Sąd uznał, że koszt utrzymania małoletniej powódki to kwota około 1.900 zł.

Sąd nie zaliczył do kosztów utrzymania powodów kosztów związanych z używaniem samochodu przez przedstawicielkę ustawową, bowiem okoliczność, iż matka korzysta na co dzień z samochodu, jest jej wyborem, sama przedstawicielka ustawowa wskazała zaś, że trasa z miejsca zamieszkania małoletnich do ich szkoły to 500 metrów, wobec czego dowożenie dzieci do szkoły samochodem pozbawione jest racjonalności, a tym samym brak jest podstaw do przerzucania na pozwanego częściowych kosztów zakupu paliwa. Wskazać należy, że dzieci w wieku szkolnym na poziomie szkoły podstawowej mają prawo do bezpłatnej komunikacji miejskiej w W.

Odnosząc się do kosztów wynajęcia mieszkania wskazać należy, że argumentacja przedstawicielki ustawowej tłumaczącej, że wynajęła mieszkanie w dzielnicy U. tj. jednej z droższych dzielnic miasta, bowiem tam małoletnia dostała miejsce w przedszkolu nie uzasadnia wysokich kosztów najmu. Podnieść bowiem trzeba, że aktualnie małoletnia obecnie uczęszcza do szkoły, zaś po drugiej komunikacja miejska w W. jest na tyle rozwinięta, że dowóz dzieci w dowolne miejsce nie powinien nastęrczać trudności. Sąd wskazuje nadto, że przedstawicielka ustawowa podjęła arbitralną decyzję o przeprowadzce do W. z uwagi na zamiar rozwoju zawodowego i licząc na wyższe dochody. Rozpoczynając życie w nowym mieście, w którym ma dopiero zamiar pozyskiwać klientów, winna miarkować swoje wydatki, w tym wydatki na mieszkanie i wybrać nieruchomości, za którą opłaty są niższe i pozostają w zasięgu jej możliwości finansowych. Podnieść należy, że osobiste wybory życiowe przedstawicielki ustawowej nie mogą obciążać pozwanego ponad miarę. Oczywiście przedstawicielka ustawowa mogła się wyprowadzić, mogła podjąć starania o lepszą przyszłość, jednak jak zostało toku postępowania wykazane jej jakość życia, a zwłaszcza jakość życia jej dzieci nie podniosły się z uwagi na przeprowadzkę do W.. W toku postępowania wskazała ona, że zamieszkując w P. jej miesięczne dochody oscyływały w granicach kwot 2.000-10.000 zł, a obecnie w W. spodziewa się dochodów do 6.000 zł miesięcznie. W szczególności należy mieć na uwadze, że przedstawicielka ustawowa nie osiąga jeszcze dochodów na takim poziomie, które uzasadniałyby wynajmowanie mieszkania za 3 000 zł miesięcznie plus opłaty. Istotnie, cena za wynajem 4-pokojowego mieszkania w wysokości 3.000 zł jest atrakcyjna jak na rynek (...), jednakże należy zauważyć, że i w kwotach około 2.000 zł istnieją mieszkania (...) pokojowe na wynajem w tańszych dzielnicach W., a brak jest uzasadnionych podstaw do tego żeby rodzina zajmowała mieszkanie (...) -pokojowe, na które jej zwyczajnie nie stać. Wobec powyższego Sąd uwzględnił udział każdego z dzieci w kosztach utrzymania mieszkania na kwotę po 700 zł. Przedstawicielka ustawowa może zamieszkać z dziećmi w dzielnicach tańszych, czy też ościennych miejscowościach W., a taki wydatek będzie mieścił się w możliwościach finansowych rodziny patrząc przez pryzmat zarobków obojga rodziców małoletnich, gdyż obecny koszt mieszkania jest zbyt wysoki. Jeśli chodzi o opiekę medyczną wskazać należy, że dzieci mieszkając w P. korzystały z bezpłatnej opieki medycznej w ramach NFZ i brak jest przeciwwskazań by powyższe kontynuować w W..

Odnosząc się do możliwości majątkowych i zarobkowych rodziców małoletnich powodów wskazać należy, że przedstawicielka ustawowa ma wyższe możliwości zarobkowe niż pozwany. Matka małoletnich posiada zawód, który daje jej szerokie możliwości zarobkowania, które zresztą sama zauważa, a świadczy o tym jej decyzja o zmianie miejsca zamieszkania, gdzie widzi możliwość zdobycia większej ilości klientów. Pozwany takich możliwości nie posiada, ma średnie wykształcenie i od 2016 r. pracuje przy obsłudze bagażu na zlecenie, obecnie za 17 zł za godzinę pracy. Pozwany dysponuje majątkiem w postaci samochodu (wartego obecnie zaś około 80.000 zł) oraz nieruchomości. Odnosząc się do jego majątku wskazać należy, że istotnie strony zgodnie podnosiły, że to pozwany jest właścicielem nieruchomości, jednak jak wykazało postępowanie dowodowe środki pieniężne na jego nabycie pochodziły od przedstawicielki ustawowej i w przypadku sprzedaży przyszłości będą przedmiotem rozliczeń między przedstawicielką małoletnich a pozwanym. W toku postępowania ustalono, że w przeszłości pozwany podejmował szereg przedsięwzięć i działalności gospodarczych. W ocenie Sądu pozwany posiada możliwości zarobkowe pozwalające mu na uzyskiwanie średniomiesięcznego dochodu na poziomie około 3 000 netto zł. Pozwany może taki dochód uzyskać pracując

w dotychczasowym miejscu pracy , gdzie jak deklaruje pracuje około 220 do 250 godzin w miesiącu za 17 zł na godzinę . Sąd nie podziela argumentacji powoda jakoby obecne dochody pozwanego (średnio 2650 zł miesięcznie) były determinowane ograniczonymi siłami fizycznymi i trudną sytuacją osobistą pozwanego – opieką nad matką i ciotką. Pozwany jest osobą w pełni zdolną do pracy skoro świadczy pracę we wskazywanym przez siebie wymiarze. Odnosząc się do możliwości zarobkowych pozwanego wskazać należy, iż o powyższym nie decyduje ostatecznie jaka jest wysokość zarobków i dochodów, ale jakie są jego możliwości w tym względzie. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeżeli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno-gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., 3 CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, L..pl nr (...); zob. też postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 marca 2013 r., VI ACz 590/13, niepubl.). Pozwany jest osobą doświadczoną, w wieku produkcyjnym, nie jest obciążony obowiązkiem opieki nad dziećmi , może i powinien zatem pracować tak aby partycypować w kosztach ich utrzymania w wymiarze adekwatnym do jego możliwości , a nie symbolicznym , a za takie należy uznać kwoty po 350 zł miesięcznie na każde dziecko, które pozwany ostatecznie uznał . Wskazać dodatkowo należy ,że pozwany przy jego dochodach nadal jest właścicielem samochodu wartego około 80 000, ponosi koszty jego utrzymania i nadal czyni na niego nakłady – ostatnio 20 000 zł na remont silnika. Pozwany w pierwszej kolejności winien zapewnić małoletnim środki utrzymania. Tymczasem pozwany, już po przeprowadzce dzieci z matką do W., przy swoich zarobkach zaciągnął znaczne zobowiązanie w kwocie 40.000 zł, co przeznaczył w połowie na remont samochodu. Skoro jednak pozwany czyni dalsze inwestycje w samochód o dużej wartości jak na jego dochody , świadczy to ,iż sam pozwany widzi, iż może on stanowić źródło jego dodatkowego dochodu , jak miało to miejsce w czasie wspólnego mieszkania rodziny , kiedy to wykonywał usługi przewozowe w ramach aplikacji (...).

Biorąc pod uwagę przytoczone powyżej okoliczności Sąd uznał ,że pozwany winien łożyć na rzecz małoletniego B. kwotę 900 zł miesięcznie, zaś na R. 800 zł miesięcznie, które to kwoty stanowią górną granicę możliwości zobowiązanego. W pozostałym zaś zakresie koszty utrzymania małoletnich winna ponosić ich przedstawicielka ustawowa, która ma większe możliwości zarobkowe niż pozwany. Matka małoletnich przenosząc się do W. musiała się liczyć z kosztami wynajęcia mieszkania w W. i wyższymi kosztami życia, w tym koniecznością korzystania z płatnej opieki do dzieci . Mieszkając z pozwanym części z tych kosztów nie ponosiła . Podjęła tą decyzję bez zgody pozwanego licząc na wzrost własnych dochodów . Zdaniem Sądu możliwości zarobkowe pozwanego nie pozwalają partycypować w kosztach dzieci na poziomie oczekiwanym przez przedstawicielkę ustawową , choć to na niej spoczywa ciężar opieki nad dziećmi , musiała jednak się z tym liczyć decydując się na zmianę miejsca zamieszkania, a konsekwencjami jej decyzji zawodowych nie można obarczać pozwanego ponad miarę .

Zważywszy na to, że wskazany w pozwie sposób i termin płatności nie był kwestionowany należało zatem zasądzić od pozwanego na rzecz małoletnich powodów alimenty w/w kwotach płatne do rąk ich przedstawicielki ustawowej do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, zasądzonymi zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c.

Odnosząc się do kolejnego roszczenia o zasądzenie alimentów na rzecz małoletnich za okres przed wytoczeniem powództwa wskazać należy, że zgodnie z art. 137 § 2 k.r.o. dochodzenie alimentów za czas przeszły jest jedynie dopuszczalne wtedy, gdy pozostały jeszcze niezaspokojone potrzeby osoby uprawnionej lub nieuregulowane zobowiązania zaciągnięte u osoby trzeciej na pokrycie tych potrzeb. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów podnosiła, że zmuszona była zaciągnąć zobowiązanie u swojej matki w wysokości 10.000 zł oraz u koleżanki w wysokości 30 000 zł. Zdaniem Sądu powyższego nie wykazała. Podnieść należy, że na poparcie swoich twierdzeń wniosła jedynie o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków, którzy nie posiadali szczegółowej wiedzy w tym zakresie. Jak już wskazano w odniesieniu do zeznań Ł. C. Sąd nie uznał za wiarygodne aby zarabiająca 1.700 zł – matka przedstawicielki pożyczła jej 10.000 zł, w sytuacji gdy na poparcie powyższego nie zostały przedłożone żadne inne dowody. Nie zawniosowano dowodów z zeznań stron umowy pożyczki, nie okazano dokumentów potwierdzających uzyskanie świadczeń, zaś same umowy pożyczki jak twierdzi przedstawicielka ustawowa nie zostały zgłoszone do

Urzędu Skarbowego, choć kwoty na jakie opiewają nie należą do symbolicznych. Podnieść dodatkowo należy, że nie zostało wykazane czy zaciągnięte zobowiązania zostały spłacone przez przedstawicielkę ustawową i w jakiej wysokości. Odnosząc się do roszczenia z art. 137 § 2 k.r.o. Sąd wskazuje również, że w toku postępowania nie zostało wykazane aby pozostawały jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby małoletnich za okres sprzed wytoczenia powództwa. Sąd podkreśla, iż strona powodowa, na której spoczywał ciężar dowodu odnośnie istnienia powyższych okoliczności, nie sprostала temu obowiązkowi. Wobec powyższego powództwo o alimenty zaległe podlegało w całości oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.

Biorąc pod uwagę wynik postępowania o kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nakazał pobranie od pozwanego D. W. na rzecz Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. kwoty 600 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

SSR Agnieszka Albera – Biernat